

Beszámoló – Hollandia

A tanuló neve: **Kubicsek Henrietta Petra**

A tanuló osztályának megnevezése: **10.B**

Erasmus+ programban megjelölt célország: **Hollandia**

Erasmus+ programban megjelölt város: **Amszterdam**

Munkahely neve: **Hotel Okura Amsterdam**

Munkahely címe: **Ferdinand Bolstraat 333, 1072 LH Amsterdam, Netherlands**

Munkahely telefonszáma: **+31 20 678 71 11**

Munkahelyi kapcsolattartó neve: **Tomme Blok**

Számomra nehezen kezdődött a program. Társaim már 1 hete együtt voltak amikor én belecsöppentem abba a világba. Rengeteg múzeumot látogattak meg, így már nem volt kivel mennem oda. Amennyire izgultam, hogy hogyan fognak fogadni engem, olyan könnyedén és gyorsan megszerettük egymást.

Kollégiumban szállásoltak el engem és még 6 társamat. Két német lányt, Alinát és Mariet, két finnt, Leeat és Nempseyt, volt egy bolgár fiú és egy lett lány is, Madara. Egy másik lett lány, és három olasz, Luca, Chiara és Georgia családokhoz lettek beosztva. Rögtön ahogy megérkeztem, másnap az iskola egyik gyakorló konyhájába kellett igyekeznünk Amszterdamba kora reggel. A buszút 50 perc volt általában Hoofddorpból. Amikor megérkeztünk, beosztottak minket olyan diákokkal, akik szakácsnak tanultak ott. Krémleveset kellett csinálnunk segítség nélkül, megadott alapanyagokból. Rettenetes levesek készültek, sokat nevtünk a tanár reakcióján. Még ezen a napon főzés után elsétáltunk azokkal a barátainkkal, akikkel az Okura Hotelben dolgoztunk majd együtt. Ruhapróba és egy kis beszélgetés volt arról, hogy mit kérnek és várnak el. Nem volt igazi interjú, amit érdekesnek gondoltunk.

Másnap kirándulásra mentünk korán reggel. Az iskolából 2 tanuló, Thomas és Fabio volt a túravezetőnk. Északra vonatoztunk egy Medemblik nevű városba a tengerparton. Hűvös és szeles időnk volt, de még sütött a nap. Kaptunk 2 óra szabadidőt és körbejárhattuk a várost a saját preferenciánk szerint.

Kirándulásokra minden szerdán elmentünk az első hónapban. Azon kívül iskolába jártunk heti 4 napot. Órákra kellett beülnünk, ahol velünk is kommunikáltak a tanárok. Volt órák a holland nyelvről, ahol csak kis szöszöszöket tanultunk meg, de nagyon nehéz volt legtöbbünk számára a szavak kiejtése. Olyan szavakat tanultunk, mint például az esernyő, kanál, hogyan kell köszönni illedelmesen és barátoknak is egyaránt. Később persze több szó ragadt ránk a munkahelyen, ahol szinte csak holland beszédet hallottunk. Én személy szerint nem tudnék ez az 5 hónap után mondatokat alkotni, de amikor holland beszédet hallok meg tudom állapítani, hogy a párbeszéd miről szól. Továbbá vendéglátás ismeret órákra is bekerültünk, ahol többnyire Hollandiáról tanultunk érdekes tudnivalókat és tényeket. Készítettek nekünk a hónap végén egy játékot, hogy mennyit tanultunk meg. Számomra nagyon modern volt az iskola, és ahogyan ők tanultak. Mindenkinek volt laptopja az órán és ők azon jegyzeteltek. Könnyebb így az anyagot leadni a diákoknak és kevesebb papírt is használnak fel, így védik a fákat.

Október 17.-én megkezdjük az első munkanapunkat Okurában. Az összes munkahely közül szerintem ennek a hotelnek van a legnagyobb neve. De van ennek jó és rossz oldala is, amiről később még írok. Kaptunk egy gyorstalpalót és egy körbevezetést. Ez az amszterdami hotel a Japán Okura Hotelnek a kistestvére. Nagy összeköttetésben vannak, továbbá büszke tagja a vezető hoteleknek a világon. Összesen 4 étterme van, 2 japán, Teppanyaki Szazanka, ahol a vendégek előtt készülnek a japán finomságok, Yamazato egy Michelin csillaggal, Ciel Bleu a hotel legfelső emeletén, a 23. emeleten, lélegzetelállító kilátással, melynek 2 Michelin csillaga van, és a világon a negyedik legrágább az étterem menüje. Az utolsó étterem a Serre, ahol én dolgoztam. Neki egyedül Michelin kitüntetés van, és Bib Gourmand menüje. A szerződésben heti 40 óra kötelező munkaidőt írtak, viszont ez többnyire nem volt betartva. Emberhiány miatt többször kellett nekünk, gyakornokoknak olyan dolgokban segíteni, ami nem a mi feladatunk volt, vagy éppen túlórázni.

Az első héten megkaptuk a leírást az ételekről. Hogy minél különlegessé tegyék a vendégek élményét, ebben a hotelben mindenről egy kis történetet meséltünk. El kellett magyarázni a vendégeknek, hogy mit találnak a tányérukon és mivel érdemes kezdeni. Az asztalokon található sókról és olívaolajról is kellett tájékoztatni őket. Ugyanakkor az első héten kellett megtanulnunk, hogyan kell bort nyitni az asztalnál és 3 tányérral sétálni.

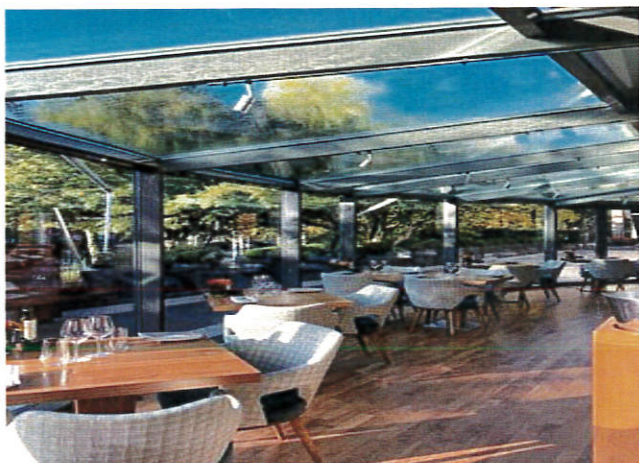
K. Petra

Véleményem szerint nagyon türelmesek voltak velünk. A kollégiumi új barátaimmal dolgoztunk Okurában, Leea, Nempsey, Madara és én. A többiek kiköltöztek a kollégiumból. Leea és Nempsey gyakornokok voltak a konyhán, Madara és én felszolgáltunk. Időnk nagy részét a konyha suite nevű részén töltöttük, legtöbbször külön voltunk beosztva, egyikünk az étteremben vette fel a rendeléseket és megadott mindent a vendégeknek, amit csak akartak. A suiteben az volt a dolgunk, hogy az elkészült ételeket kivigyük az asztalhoz és elmondjuk a kis mesét róla. Ezen kívül poharakat és evőeszközöket kellett a mosogatógépbe tennünk, polírozni őket, majd a helyükre tenni az étteremben. A Suiteben sokat mulattunk a szakácsokkal. Én személy szerint, nagyon szerettem az Okura Hotelben dolgozni, de nem egy jó opció olyan diákoknak, akik Erasmuson vannak. Amikor 12 órakor kellett kezdenünk, 9-kor ébredtünk és 10-kor már úton voltunk. Onnantól kezdve dolgoztunk este 8-ig abban az esetben, ha nem kellett túlórázni, viszont ha 12-kor kezdte sokszor tartottak tovább. Általában este 11 vagy éjfél után értünk haza. Így elment az egész napunk munkával. Nem a legmegfelelőbb, ha közben egy új várost szeretnél felfedezni. Nem volt elegendő szabadidő, hogy azokkal a barátaimmal töltsék időt, akik máshol dolgoztak. Szinte mindenki más délután 3-kor végzett. Így ott volt nekik a nap nagy része, hogy élvezzenek mindent, amit Amszterdam kínál. Ez egy csodálatos város, az építészet elkápráztató és nagyon jó hangulata van az utcáknak még a rossz idő ellenére is. Az emberek nyitottak, és felszabadultak, mindenki nagyon elfogadó, és már semmin nem lepődnek meg a turisták miatt, egyszer sem láttam rosszalló tekinteteket.

Az Okurában is úgy éreztem magam, mintha egy nagy család tagja lettem volna. Kivétel nélkül köszöntek bármikor megláttak. Segíteni is gyakran segítettek, amikor látták, hogy nehéz ládákat cipelünk. A menzán, ahol napi 1 ingyenes étkezés volt számunkra, mindenki jó étvágyat kívánt egymásnak és együtt étkeztünk. Sok érdekességet tudunk meg a hotel különböző szegletében történeletről.

U. P. ...

Munkatársaink szívébe is beférkőztünk. Várnak vissza szeretettel a nyári időszakra. Nekem mindenféleképpen megérte erre a programra jelentkezni. Befejezőként, íme pár megörökített emlék:

2023. 03. 10

Ukpetla